

הדין צבי סער, שהואשם בארצות-הברית בעבירות של סמים קשים. ומרצה עכשיו את עונשו בכלא אמריקאי. הוא טוען בתוקף שנושא זה אינו קשור אליו. למרות שהאיש הוא אחיו. עצמו ובשרו.

בצעירותו, כסטודנט, היה זיו מעורב ב"פוליטיקה, והיה מזכיר אירגון הסטודנטים של המערך. מתקופה זו תלויה על הקיר במישורו תמונה שלו בחברת גולדה מאיר, אז ראש-הממשלה. מאז עבר, לדבריו, יותר מינה מהמערך. הוא כבר אינו חבר ב"מיפולגת-העבודה, או בכל מיפולגה אחרת. אין לו גם תוכניות כאלה.

בינתיים, בכל אופן, נמצאת חקירתה של גיתית בסיימה, המישפט עוד מחכה בפתיח וגם הוא יזכה, בוודאי, לסיקור תיקשורתי נרחב.

● **למה המישטרה רודפת אחריו?**
 אני מפריע לצורת העבודה שלהם.
 ● **מה זאת אומרת?**
 אני נוקשה כשאני חוקר אותם בבית-המישפט. כל דבר יוצאדופן אני פונה בתלונה, אני נתון

לשתי לשים קץ להטרדות. יעצתי לה לא לצאת לחקירה.

● **זו מילחמה אישית?**
 אין לי שום מילחמה אישית עם איש מה חוקרים והקצינים. נמאסה עליי צורת החקירה, שהיא ברוטאלית לפעמים, שנועדה להשפיל ולהעליב. בחלק מהזמן מנסים לסכסך ביני לבינה. מנסים להבאיש את ריחי בעינייה. אומרים לה: "מה את צריכה אותו, הוא רק מחפש פירסומת. אנחנו נראג לך, עיזובי אותה" היא מספרת לי כל דבר כזה.

● **אתה הושב שצורת החקירה שלה היא יוצאת-דופן?**
 אני חושב שכן.

● **במה?**
 הם מנסים שיטות וחוקרים כדי להשיג את מטרם, שהיא שבירת הנחקרת.

● **אבל זו לא החקירה הביקשה שהיתה למישטרה.**
 נדמה להם שהיא מתעתעת בהם, ומכאן הריגו שלהם, על כל שאלה היא עונה תשובה מהמתן.

● **אתה הושב שהריגו קשור לזה שהחקירה בליכך מסוקרת בעיתונים?**
 יכול להיות שכן, כי קיים לחץ ציבורי, ועי

עם הדרך שאני יעצתי לנקוט בה, אלא שהייה בעצמה ששה לקראת העימות עם אנשי-המישטרה. היו מיקרים ששאלתי אותה איך היא מצליחה להחזיק מעמד, והיא אמרה שבמיקרים יותר קשים היא לא נשברה. אין להם מה למכור לה, היא עברה חקירות קשות, היא לא מאמינה לאף אחד.

● **לך היא מאמינה?**
 כן, לכן בפגישות איתי היא מדברת אליי ישר לאחון, מחשש להאונות. כל עציצה שנכנסת אליה לחדר עוברת חיפוש מדוקדק, ופעם אחת היא אכן גילתה טיפ מישטרי פועל בחפצים של אחת העצורות, ועליו מוקלטת שיחה שלה עם אותה עצורה. היא מייד מחקה את הסרט.

● **זה המיקרה הכי חשוב שלך בשנים האחרונות?**
 עניינית אני לא רואה במיקרה הזה כמיקרה יוצאדופן לעומת תיקים אחרים שהיו, לרבות תיקי-רצח, הברחות-סמים מלבנון בקנה-מידה גדול, ועוד תיקים מסובכים פי כמה מזה.

אבל זה מיקרה ייחודי, בכך שפה אני יכול להילחם בצורת החקירה המישטרית לא אחרי הגשת כתב-האישום, אלא תוך כדי החקירה עצמה, תוך כדי השגת-הראיות. פה מתגלית החקירה המישטרית בכיעורה, והשיא הוא שכדי להתמודד עם העצורה הם באים לנגח את עוררי-הדין.

זה מיקרה חריג שבו מפרסמים הודעה לעיתונות ולרדיו, ובה מטיחים בי אשמה של שיבוש הליכה-חקירה. זה מיקרה קיצוני, שנעשה רק במישטרים מסויימים.

הם נכנסו במיקרה זה למלכוד מבחינתם, עלו על מוקש ולא בדקו את הנושא מבחינה מישפטית. אני שקלתי את תגובתי, כיצד לש"ש את הטרודנות בחקירה. כשגבישתי דעתי עזיבתי חוק במדינה שמחייב חשוד או נחקר ב"עבירות שליליות לצאת לחקירה אם הוא לא רוצה, אין כל סמכות לשוטף לדרוש שיתלווה אליו, ואין כל סמכות לחייב אותו להתלווה ככוח — וגם אז שקלתי בהירות מתי להשתמש בשיקול-דעת זה, וקיוויתי לא להשתמש בו, כי אני לא רוצה להפריע למישטרה לחקירה עניינית.

● **אבל חקירת חשוד ברצח זה לא פיקניק.**
 זה לא משנה. לכן היא היתה בחקירות ארוכות, ואמרה מה שיש לה להגיד. היא לא חברה בכות השתיקה. היא הסבירה כל דבר. אבל פה יש אלמנט של הצקה, תוך כדי ירידה לחייה האישיים, ומונעים ממנה תנאים שיש לכל עציץ אחר. אחרי כל פגישה איתי מחפשים לה באופן ריקני על הגוף.

● **אתה הושב שזה קשור כך?**
 לא, כי כתנאי-המעצר שלה.

● **אתה מסתדר איתה יותר טוב מאשר עם לקוחות אחרים שלך?**
 מה הכוונה?

● **יש לך כימיה איתה?**
 לא בהכרח. אני לא חבר שלה, אין לי איתה יחסים אישיים.

● **אתה מחבב אותה כאדם?**
 אני מעריך אותה לגבי נחישותה וכוח-שמירתה בחקירה הקשה, ועצם זה שתמיד היא מקדמת אותי בחיוך ודואגת לפזר את חששותיי. זה גורם לי להערכה אישית כלפיה, אבל לא מעבר לכך. לא פיתחתי סנטימנטים מיוחדים. אני מנסה לא לערב רגשות אישיים, כי אחרת לא נוכל לנהל את העבודה.

● **אתה מזכיר אותה מקודם?**
 מלפני שנים רבות כשהיינו נערים, גרנו באותו האיזור, בסביבות רחוב שינקין בתל-אביב.

● **למדתם יחד?**
 לא, אני למדתי בבית-הספר רצף תחכמוני.

● **זה בית-הספר דתי?**
 כן, גם היא למדה בלונדון בבית-ספר חרדי דתי.

● **או איך היא לקחה דווקא אותך לייצג אותה?**
 הקשר נוצר בחו"ל. הייתי באוגוסט בחו"ל, ושם נוצר קשר עם אנשים שהכירו אותה. היא כבר היתה עצורה בלונדון, לא התאפשר לי להגיע ללונדון, ולכן העברתי לה מסר, שכשתיגע לארץ אנסה לפגוש אותה, ושעוד אז תגבש רעה בנושא הייצוג, כי לא רציתי ליצור עובדה בשטח.

● **הרבה עורכי-דין רצו אותה.**
 שימחת וקנתי? כשבאתי לבקר אותה כבר היו הרבה עורכי-דין שבאו וביקשו אותה, אפילו לידי. היא אמרה שהיא מכירה אותי אישית, ואמרה שאתן לך כמה דקות והיא תשחרר אותם. חכינית וראיתי שהם מנסים לשכנע אותה. אחר-כך היא שילחה אותם.

● **אתה חכינית לה בנמלה-התעופה?**
 כן.

● **למה?**
 כי זה היה חלק מהסיכום שלי איתה, באמצעות

הדין רק מצפה לה, ולא רק המישטרה. סיכמתי עם המישטרה שאפגש איתה בנוכחות מפקד-המרחב, אבל אז היתה עליה התנפלות של עיתונאים, והניידת נסעה ישר לתל-אביב. נסעתי לשם, ולא נתנו לי לראות אותה. רק למחרת איפשרו לי להיפגש איתה, והיא מייד חתמה על יפוי-כוח.

● **נוצר רושם שעורכי-דין רודפים אחריה בגלל הפירסום הנלווה לחקירה הזאת?**
 אני מסכים איתך, אבל אני לא מהיום בשטח הזה, השם שלי ידוע. לא נוקקתי מלכתחילה לכל הפירסומת, ידעי עמוסות עבודה, ולכן לא זה מה שהיה הגורם הראשון במעלה.

בין הגורמים שעוררו אותי היה העניין שבי חקירה ובנחקרת. לפי מה פורסם בעיתונות על הפיקנטיות שבפרשה, וצורת ביצוע העבירה שלא היתה שיגרתית. ברור שהערפתי את התיק הזה, בגלל העניין שבו.

● **אבל הפירסום לא מטריד אותך, אם לדבר בלשון המעטה?**
 כלי-התיקשורת הפכו לגורם שיש להתחשב בו, ואני מעריך את התועלת שלהם וחושש מהנזק, אם מפרסמים אינפורמציה לא נכונה, לתיקשורת יש כוח חזק. הראיה היא, כשגיתית הגיעה לארץ, התרמית שלה היתה בשפלי-המדרגה. אילו היו מגישים כתב-אישום או, מצדה היה רע. נטו לייחס לה אישיות של פושעת שפלה ועבריינית, וכל שופט היה מקבל רושם של מיקרה אבוד, וקשה לתקן רושם כזה.

לעומת זאת, הפירסומים עד היום בנושא שלה הציגו אותה באור אנושי, הציגו את ההתמודדות שלה מול המגף המישטרי הדורסני, וזה עזר לשקם את התרמית שלה בציבור.

● **הציבור רואה אותה כגיבורה. מה לדעתך הסיבה לכך?**
 המישטרה מצטיירת בעיני הציבור שלנו בצורה מכוערת. בארץ השוטף מרשה לעצמו לעשות הכל תחת האיצטלה של המדים, ואני מדבר על מעשים נגד גופו של אדם. יש עשרות כתבות בעיתונים על התעללות של שוטרים בעצירים.

התרמית של המישטרה ממילא די בשפלה. כל

„קשה לאשה להיות עורכת-דין פלילית, זה עלול להיות הרסני לגבי חיי-המישפחה, כי זה כרוך בויתור על זמנים קבועים”

ההבטחות, כולל של שרי-המישטרה, שהדבר ייעקר, התגלו כהבטחות ריקות. וחלק מהשוטרים ממשיכים בהתעללות ודברים רומים, לכן כש-האזרח ודווקא אשה כגיתית, חלשה כביכול, כשהיא עומדת ועושה שריים נגד המישטרה ולא נשברת, באופן טבעי היא מעוררת את אהדת-הציבור כלפיה. לכן לא התפלאתי לשמוע שכשהיתה עם חוקריה במקומות ציבוריים, אנשים עמדו מנגד ועודדו אותה.

● **נראה כאילו אתה בעצמך שינית תרמית בזמן האחרון.**
 מאיזו בחינה?

● **היה לך דימוי של אדם שמסתבך בקלות, שיש נגדו תיקים פליליים.**
 אני לא חייב למישטרה כלום, והם לא חייבים לי כלום. תמיד יהיה ויווצר מתח בין שני גורמים שעומדים משני צידי-המיתרס ומנהלים מערכה. אני מודה שהאופי שלי לא מאפשר לי לעבור לסדר היום על מיקרים שהמישטרה מעדיפה שישכחו אותם, על התעללות בלקוחות שלי. מאז ומעולם סלדתי מאלימות מישטרית, ממעצרי שווא, וגם יצאתי בפומבי נגד זה, וזה הסתכם בהטחת האשמות במילים בוטות, בפירסום וברבים באמצעי-התיקשורת. בזמנו עמדתי להקים אגודה ציבורית שתלחם נגד אלימות המישטרה והכיר סוס בזכויות-האזרח.

● **אבל עתה בעצמך עמדת למיש-פט?**
 עמדתי למישפט, שלדעתי היה מכוון נגדי.

● **מה זה היה?**
 בשנת 1980 החנתי ביום שישי אחד את הרכב שלי ליד קפה אקסודוס בתל-אביב. הרכב עמד בחלקו על מעבר-החציה, ואני הלכתי לקנות עוגה. היה שם צמד שוטרים, בחור ובחורה. השוטרת ניגדה אליי ודיברה אליי בגסות. הבעייה היא

מרקליט זיו בתפקיד מרכז-הכובד שלי בחיים הוא העבודה!

עצות לא מקובלות ללקוחה שלי. מתי עורדי-דין נתן ללקוחה עצה לא לצאת לחקירה?
 ● **זו היתה העילה לחקירה נגדך?**
 כדי ליצור רושם אצל השופט, שהחקירה בעיצומה. בהארכת המעצר הראשונה ביקשתי שהמישטרה תאפשר לגיתית להיפגש עם אמה ובתה. המישטרה לא התנגדה, והשופט נתן רכת-המעצר השניה.

חוזי מזה, הם עצרו את יוסף מולר, הידיד של גיתית, יום לפני שהאריכו לה את המעצר למרות שהחומר היה בידיהם זמן רב קודם. הם שוב רצו ליצור רושם שדרוש להם עוד זמן לחקירה.

● **אבל אלו שיטות לגוימיות.**
 לא לאכפת לי. כל פעם הם הוציאו שפנים מהכובע. הרגיו אותי שהמעצר מתמשך, ושהם נקטו בני יקים המכוונים לפגוע בזכויות שלה. באותה הפעם הם באו ב"5 אחרי-הצהריים והודיעו לה שהם לוקחים אותה לחקירה. אני בדיוק סימתי פגישה איתה, וכששאלתי לאיזו מטרה לוקחים אותה, הם לא היו מוכנים לומר לי.

תונאים דנים בזה ויש לחץ עליהם להצליח. הם ממשיכים להציק לה ולהשתמש נגדה בלחץ פסיכולוגי.

הם יודעים שהיא לא תישבר, שזה כבר לקראת הסוף.

● **מה החלק של העיתונות בפרשה?**
 העיתונות היא מכשיר חשוב להאיר את מה שכיהחקירה. עד עכשיו אף אחד לא האמין לסיפורי נחקרים על שעות מרתונות של חקירה, על תנאים משפילים, לא האמינו שרברים כאלה קורים במדינה נאורה. ובחקירה הזו יצאו החוצה כמה דברים.

היו לוקחים אותה לפעמים לחקירה ב"8 בכוכך, ומשאירים אותה עד 12 כלילה, כשמולה מתחלפים הצוותים. לפעמים עומרים מולה אנשים "טובים" ולפעמים "רעים". לועגים לה וצוחקים עליה, וזה נעשה עשרות פעמים. אני חושב שדווקא בגלל העובדה שהיא אשה, כל השיטות האלה נועדו לשבור אותה.

● **יותר ממיקרים אחרים שטיפלת בהם?**